

Dosarul nr. 2ra-605/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G., Dașchevici, A. Panov)

DECIZIE

8 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Boris Erineac și Svetlana Erineac, reprezentați de avocatul Cristina Sultan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138, casată hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și adoptată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 3 martie 2016, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că pârâtul este proprietar și locuiește în apartamentul nr. X, care face parte din asociația CCL nr. 138.

A comunicat că, deși pe parcursul anilor au fost prestate servicii comunale pentru încălzire, în perioada anilor 2011-2015, nu au fost achitate în modul corespunzător plățile pentru serviciile prestate, astfel pârâtul acumulând datorii în sumă totală de 29 505,65 de lei până la 1 noiembrie 2015.

Pe parcursul anilor 2014-2015, pârâtului i-a fost adusă la cunoștință suma datoriilor pe fiecare compartiment în parte, fapt pentru care utimul a semnat în registrul de evidență precum că este de acord cu datoria stabilită, dar nu a întreprins nicio acțiune pentru a o achita.

A remarcat reclamanta că, de nenumărate ori și prin diferite metode de convingere, a încercat pe cale amicală încasarea plăților pentru serviciile comunale prestate, însă toate încercările au rămas fără rezultat.

La 1 iunie 2011, pârâtul a recunoscut prin semnătură în registrul contabil datoria și și-a luat angajamentul să o achite, dar nu a întreprins nicio măsură pentru stingerea datoriei, așadar, cererea prealabilă a rămas fără satisfacție.

Având în vedere prevederile art. 14 alin. (4) din Legea condominiului, a evidențiat că pârâtul urmează să achite și penalitate în mărime de 1 250,96 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 572, 602 Cod civil, art. 14 din Legea condominiului, art. 5, 60, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârât a datoriei pentru serviciile comunale (agent termic) în sumă de 6 949,80 de lei până la 1 noiembrie 2015, a penalității în sumă de 1 250,96 de lei, a taxei de stat și a tuturor cheltuielilor necesare pentru judecarea pricinii.

La data de 11 mai 2017, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac, prin care a solicitat încasarea din contul pârâților, în mod solidar, a datoriei în sumă de 16 678,23 de lei, a penalității în sumă de 1 250,96 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată în mod solidar din contul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac datoria pentru serviciile comunale formate la 1 aprilie 2017 în sumă de 16 678,23 de lei, penalități în sumă de 1 250,96 de lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 800 de lei, pentru citarea publică în sumă de 150 de lei, asistența juridică în sumă de 4 000 de lei, iar în total suma de 23 879,19 de lei.

Prin decizia din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Boris Erineac și Svetlana Erineac, reprezentați de avocatul Cristina Sultan, casată integral hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Au fost încasate de la CCL nr. 138 în beneficiul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac cheltuielile de judecată pentru înștiințarea reclamantului în sumă de 163,40 de lei.

Prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138, casată hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și adoptată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasată în mod solidar de la Boris Erineac și Svetlana Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 suma de 6 405,96 de lei, taxa de stat proporțional sumei admise în sumă de 1 047,35 de lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cererilor de apel.

La 7 februarie 2020, Boris Erineac și Svetlana Erineac, reprezentați de avocatul Cristina Sultan au declarat recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au invocat că instanța de apel a admis neîntemeiat înscrisurile anexate de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 la cererea de apel motivată, or toate aceste înscrisuri a avut posibilitate să le prezinte în prima instanță.

Așadar, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 372, 119/1, 138, 373, 380 CPC și nu a restituit aceste înscrisuri intimății, care nu a argumentat din care motive aceste înscrisuri nu au putut fi prezentate în prima instanță.

Instanța de apel eronat a tratat solicitările Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 din cererea de apel, luând în formă de pretenție a datoriei pecuniare volumul cheltuielilor de judecată suportate la judecarea în fond a acțiunii.

Astfel, deși instanța de apel corect a constatat că datoria de bază în sumă de 16 678 de lei pretinsă prin acțiunea concretizată, a fost stinsă integral de către ei, ramarcând și faptul că nu au modificat acțiunea în dependență de aceasta, totuși a admis acțiunea.

A obiectat că instanța de apel nu a luat în considerație toate înscrisurile prezentate de către ei și anume, chitanțele de achitare a serviciilor comunale fără întârziere pentru energie termică, lift, salubritate și alte servicii comunale, la toate fiind anexate și bonurile de casă, anexate în temeiul art. 56, 117 alin. (1), (2), 146, 230, 275, 276, 372 CPC.

Astfel, datoria la care pretindea intimata a fost dezbătută de ei prin contraprobe certificate corespunzător, care atestă faptul efectuării tuturor plăților la serviciile comunale pentru anii 2011-2018, inclusiv.

Instanța de apel neîntemeiat a admis parțial acțiunea, în partea ce ține de încasarea penalității în sumă de 1 250,96 de lei, or fiind stinsă datoria de bază în termeni de către ei încă până la judecarea în fond a cauzei, penalitatea nu putea fi calculată fără datorie existentă.

Au evidențiat că instanța de apel neîntemeiat și arbitrar tratează cheltuielile de judecată drept datorie pecuniară în sumă comună de 6 405,96 de lei, or suma acțiunii se formează din suma datorată, iar cheltuielile juridice suportate de parte în proces se tratează separat ca cheltuielile de judecată.

La fel, instanța de apel nu a menționat în decizia recurată temeiul de drept al casării hotărârii primei instanțe, conform art. 386 CPC și nici CCL nr. 138 în cererea de apel nu a invocat în baza cărui temei de drept solicită casarea hotărârii.

La 27 februarie 2020, în adresa intimății Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Boris Erineac și Svetlana Erineac, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 16 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 noiembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire

(f. d. 221 vol. I), însă careva date care ar confirma cu certitudine data de recepționare a acestora de către recurenții la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 7 februarie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa parțial decizia instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum denotă actele cauzei, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac, cu ulterioarele concretizări, a solicitat încasarea din contul pârâților, în mod solidar, a datoriei în sumă de 16 678,23 de lei, a penalității în sumă de 1 250,96 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată. Au fost încasate de la CCL nr. 138 în beneficiul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac cheltuielile de judecată pentru înștiințarea reclamantului în sumă de 163,40 de lei.

La caz, se constată că Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 în cererea de apel declarată împotriva hotărârii din 13 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a susținut că Boris Erineac și Svetlana Erineac au achitat datoria solicitată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 în acțiune în volum deplin, în sumă de 16678, 23 de lei (f. d. 91-98, 176-177 vol. I).

Astfel, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a solicitat încasarea din contul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac doar a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 800,35 de lei achitată în prima instanță, taxa de stat în sumă de 247 de lei achitată în instanța de apel, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei, cheltuielile suportate pentru citarea publică în valoare de 150 de lei, cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc în sumă de 1005 de lei și penalitatea calculată în mărime de 1250,96 de lei (f. d. 176 vol. I).

Judecând apelul declarat de către de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138, instanța de apel prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a admis apelul, a casat hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și a adoptat o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea parțial și a încasat în mod solidar de la Boris Erineac și Svetlana Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 suma de 6 405,96 de lei, taxa de stat proporțional sumei admise în sumă de 1 047,35 de lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cererilor de apel.

Astfel, la caz se va reține că reprezentantul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 a recunoscut pe parcursul examinării cauzei, inclusiv în cererea de apel că Boris Erineac și Svetlana Erineac au achitat integral suma datoriei în mărime de 16678,23 de lei, rămânând neachitate doar penalitatea și cheltuielile ce țin de judecarea prezentei cauze civile.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Iar în conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că repartizarea cheltuielilor de judecată între părți este guvernată de principiul potrivit căruia răspunderea pentru prejudiciul cauzat îi revine celui care l-a cauzat prin acțiune sau inacțiune.

Coroborând prevederile normelor enunțate la materialului probator administrat în speță, instanța de recurs constată că suma datoriei de 16 678, 23 de lei, pentru serviciile comunale (agent termic) și deservirea blocului, solicitată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 în acțiune, a fost achitată de către Boris Erineac și Svetlana Erineac în volum deplin numai după depunerea cererii de chemare în judecată și a cererii concretizate de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138.

Or, chitanțele și avizele de plată în numerar, anexate la materialele cauzei de însuși Boris Erineac și Svetlana Erineac denotă ca aceste achitări au avut loc la data de 12 aprilie 2016, 16 martie 2017, 25 august 2017, 24 august 2017, 5 decembrie 2017, 7 decembrie 2017 (f. d. 96-97, 113, 114, 116, 118, 120, 121 vol. I).

Ca urmare, prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de apel just a concluzionat ca temeinică solicitarea CCL nr. 138 cu privire la încasarea din contul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138, taxa de stat achitată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 800, 35 de lei, confirmată prin ordinul de plată nr. 01 din 1 februarie 2016 și ordinul de plată nr. 32 din 26 aprilie 2017, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în mărime de 247 de lei, confirmată prin ordinul de plată nr. ORRA-L100 din 5 iunie 2019, precum și cheltuielile pentru citarea publică a lui Boris Erineac și Svetlanei

Erineac, în temeiul chitanței din 25 aprilie 2017, în sumă de 150 de lei (f. d. 34, 187, 192 vol. I).

Or, achitarea sumei datoriei de 16 678,23 de lei de către Boris Erineac și Svetlana Erineac, pe parcursul examinării prezentei cauze în instanța de judecată, nu-l scutește pe Boris Erineac și Svetlana Erineac de achitarea în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 a cheltuielilor de judecată.

În acest sens, instanța de recurs relevă că cheltuielile de judecată au un rol sancționator, care sunt suportate la terminarea procesului de partea din vina căreia s-a intentat acțiunea.

Față de toate aceste considerente, sunt lipsite de suport juridic alegațiile lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac din cererea de recurs, precum că instanța de apel nejustificat a pus pe seama lor plata cheltuielilor de judecată suportate de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138, odată ce datoria pretinsă de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a fost stinsă integral de către Boris Erineac și Svetlanei Erineac.

De altfel, la caz, relevante sunt și prevederile art. 96 alin. (1), (1¹) CPC, care stipulează expres că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Prin prisma normei enunțate, instanța de apel corect a concluzionat de a încasa de la Boris Erineac și Svetlana Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cheltuielile de judecată în sumă de 4000 de lei, pentru asistența juridică acordată de către avocatul Veronica Pascal în baza contractului de asistență juridică nr. 16 din 10 septembrie 2015 și a ordinului de plată nr. 07 din 1 februarie 2016, pe care instanța de recurs le consideră ca cheltuieli necesare și rezonabile pentru acordarea asistenței juridice în prezentul litigiu, în raport cu complexitatea cauzei (f. d. 188-190 vol. I).

În susținerea acestui fapt se va nota și jurisprudența CtEDO (cauza Iatridis contra Greciei) care constată că la determinarea cheltuielilor și plăților de rambursare reclamate, instanța apreciază dacă aceste cheltuieli au fost reale, necesare și rezonabile referitor la mărimea lor, numărul orelor de muncă a reprezentantului, precum și tariful aplicat per oră.

Instanța de recurs va respinge alegațiile lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac din cererea de recurs, precum că instanța de apel urma să restituie înscrisurile prezentate de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 anexate la cererea de apel, or, aceste înscrisuri au fost prezentate întru confirmarea cheltuielilor de judecată, care nu constituie în sine obiectul acțiunii.

De altfel, instanța de recurs apreciază ca fiind nefondate și argumentele lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac în dezacord cu soluția instanței de apel cu privire la încasarea din contul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 a penalității în sumă de 1250,96 de lei.

În acest sens, instanța de recurs relevă că potrivit prevederilor art. 629 Cod civil, în vigoare la acel moment, penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă și nici micșorată anticipat prin acordul părților.

Totodată, art. 268 lit. a) Cod civil, în vigoare la acel moment, stipulează că se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității.

Astfel, raportând la caz cadrul legislativ enunțat, instanța de recurs constată temeinicia cerinței Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cu privire la încasarea penalității în sumă de 1250,96 de lei, pentru perioada 17 aprilie 2015 – 17 octombrie 2015, calculată din suma datoriei inițiale de 6949,80 de lei, solicitată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 după formula $(6949,80 \text{ de lei} \times 180 \text{ de zile} \times 0,1\% = 1250,96 \text{ de lei})$.

Sub un alt aspect, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel cu aplicarea și interpretarea greșită a normelor de drept procedural a ajuns la concluzia de admitere a cerinței Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cu privire la încasarea de la Boris Erineac și Svetlana Erineac a cheltuielilor pentru serviciile executorului judecătoresc la intentarea dosarului de executare.

Astfel, potrivit art. 90 lit. h) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de executare a actelor judiciare.

Așadar, instanța de recurs notează că executarea hotărârii judecătorești reprezintă o continuare sau o a doua mare fază a procedurii civile.

Totuși, nu toate cheltuielile de executare a actelor judiciare vor fi compensate prin hotărârea judecătorească. Majoritatea acestor cheltuieli (onorariul executorului, taxele și spezele procedurii de executare) sunt compensate în ordinea procedurii de executare reglementată de Codul de executare.

Ca urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel greșit a concluzionat de a încasa din contul lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc Sergiu Oglindă în sumă de 1005 de lei, achitate pentru intentarea dosarului de executare a titlului executoriu nr. 2-770/17 din 11 mai 2017 emis de Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani cu privire la încasarea de la Boris Erineac și Svetlanei Erineac în mod solidar în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 a sumei de 23879,19 de lei.

Or, în conformitate cu art. 36 alin. (5) Cod de executare, partea interesată poate pretinde restituirea cheltuielilor de executare avansate prin înaintarea unei cereri executorului judecătoresc și prezentarea dovezilor de achitare a cheltuielilor. Sumele ce urmează a fi încasate în calitate de cheltuieli de executare se încasează în baza unei încheieri emise de executorul judecătoresc, fără citarea părților. Încheierea este un document executoriu.

Față de toate aceste considerente se impune respingerea cerinței Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cu privire la încasarea cheltuielilor pentru serviciile executorului judecătoresc în sumă de 1005 de lei achitate pentru intentarea dosarului de executare a titlului executoriu nr. 2-770/17 din 11 mai 2017.

Pentru motivele expuse, având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost stabilite pe deplin de către instanța de judecată ierarhic inferioară, nefiind necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa parțial decizia instanței de apel și anume în partea prin

care a fost încasată în mod solidar de la Boris Erineac și Svetlana Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 suma de 1005 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile executorului judecătoresc la intentarea dosarului de executare și de a emite în această parte o nouă hotărâre cu privire la respingerea cerinței Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva lui Boris Erineac și Svetlana Erineac cu privire la încasarea cheltuielilor pentru serviciile executorului judecătoresc la intentarea dosarului de executare. În rest, decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, se menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 445 alin. (3) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Boris Erineac și Svetlana Erineac, reprezentați de avocatul Cristina Sultan.

Se casează parțial decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva lui Boris Erineac și Svetlanei Erineac cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată și anume în partea prin care a fost încasată în mod solidar de la Boris Erineac și Svetlana Erineac în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc la intentarea dosarului de executare și se emite în această parte o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cerința Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva lui Boris Erineac și Svetlana Erineac cu privire la încasarea cheltuielilor pentru serviciile executorului judecătoresc la intentarea dosarului de executare.

În rest, decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, se menține.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Nicolae Craiu